

הילד בן 90

הפסנתרן מנחם פרסלר, תושב אינדיאנה שנוולד וגדל במגדבורג ואחר כך בתל אביב, מזוהה בעיקר עם שלישיית "בוזאר" המהוללת. בימים אלה הוא חוגג את יום הולדתו דווקא בעמדת סולן, בהופעות עם התזמורות הכי נחשבות בעולם

חגי חיטרון

אביו של הנשיא חיים הרצוג). ועוד: השם "פרסלר" זכור לוותי" קי תל אביב בזכות החנות לבגדי גברים של אבי מנחם, ברחוב בן יהודה. קשר ישראלי נוסף מתב"טא בשמות שרעייתו והוא בחרו לבניהם: אמיתי ועדנה. פרסלר עלה עם הוריו ואחיו ב-1939. "כך ניצלו חי", הוא אומר. שיחה טלפונית בין יב"ש תית קצרה עם הפסנתרן הוותיק, שנימת דיבורו נלהבת, בעברית רהוטה, נפתחה בהמטרת עובדות: פרסלר שש לספר, כמעט לפני

בתל אביב בשנות הארבי" עים, בה גר כנער ברחוב הנביאים, קראו לו מני" חם וגם מקס. מאז שהיגר לא"רצות הברית (הוא גר ומלמד פסנתר באוניברסיטת אינדיאנה בכלומינגטון, מ-1955) שמו רק מנחם. קשר ישראלי: הרוק, לרבות ביקורים בארץ והדרכה בכיתות אמן כאן; אחותו גרה בתל ברוך, אשתו שרה נולדה וגדלה בפתח תקווה (חיתן אותם הרב הרצוג,

לאלתר עם המוזות

באירוע מוזיקלי-ספרותי חריג יבצעו שלישיית עתר ובני הנדל קטעי טקסט של יואל הופמן שהלחין אריק שפירא

להם, "שבהיותם אלתורים הם לא מתוכננים אבל כפופים להגבלות שקבעו וגם לשכבות הנסתרות של הטקסט", אומר עפר שלי. כל ביצוע של "להשתיק את המוזות" הוא לכן אירוע שונה, לכאורה. מה מבדיל את התוצאה מסתם בלגן? "זו שאלה טובה", אומר שלי. "קודם כל העיתוי, בחירת המקום המסוים בטקסט שבו מופעל המ"חשב. "אני חושב גם שהמפגש 'אדם מול מחשב' הוא מקור עניין ביצירה, שממשיכה את זרם המוזיקה האקספרימנטלית של המאה ה-20. וגם: בדומה לניסוי מפורסם שהשווה תוצאות עסקיות של סוחרי בורסה מקצועיים להחלטות השקעה אקראיות, כאן מתקיימת מעין השוואה בין מה שעושה המחשב, שאינו מבין את הטקסט, ובין מה שאנחנו הנגנים עושים".

הנה אפוא שני חלקים מתוך קטע בספר "מצבי רוח" של יואל הופמן, אשר עליו מבוססת כאמור היצירה "צריך להשתיק את המור" וזו"ת מאת אריק שפירא:

"שיח' אחד מכת הסופים ראה שהגיעה שעת התפילה. הוא קם מן הדרגש וביקש ללכת למסגד. אבל מכיוון שחתול ישן על שריוול הגי' לימה שלו הוא גור את השריוול והלך להתפלל כשירו האחת מכרי' סה והשנייה עירומה". ובהמשך: "ומכאן הציווי 'היה שריוול לעולם'. אם האשה שלצדך ישנה וראשה על זרועך ואתה צריך לקום לבית השימוש עליך להניח את ראשה בזהירות על הכר שלצדך (כמה גדול הפיתוי לומר 'עליך לכתות את זרועך') ובלבד שלא תעיר אותה".

מחרתיים, ב-20:30, ייערך באולם הקטן המשופץ של הספרייה המרכזית בהרצליה אירוע מוזיקלי-ספרותי חריג בהחלט: שלישיית "עתר" (פסנתר, כינור וצ'לו), עם הקריין-שחקן בני הנדל, עם מחשב ורמקולים, תבצע שם בבכורה את "צריך להשתיק את המוזות" מאת אריק שפירא, יצירה שחבורה בהומנתה. אורכה של היצירה שעה בערך, והיא כורכת קריאת טקסטים מהספר "מצבי רוח" של יואל הופמן, עם נגינה חיה ועם השמעת סימפולים (רגימות של צילי כלים מוזיקליים).

עפר שלי, הפסנתרן של הטריז (לצדו מנגנות הכנרת טניה בלצר והצ'לנית מרינה כץ), הוא שהציע לשפירא את הטקסטים מהספר של הופמן, ספר הבנוי כולו קטעים קצרים בעלי נימה מתפלספת, לפעמים בכובד ראש ולפעמים בהומור.

ליצירה נבחרו כ-50 קטעים מתוך הספר, בני הנדל קורא אותם בלי שום עריכות והוא גם מפעיל את המחשב, במקומות ששפירא בחר, ומשמיע סימפולים מתוך מכת סימפולי כינור, צ'לו ופסנתר ששפירא הכין. המחשב "בוחר" רנדומלית איזה סימפולים בדיוק להשמיע, הנגנים מגיבים על כל המושמע באלתורים קצרים מש-

20:00
20:30

הישראלית
נימיני

12:00

הסימפונית
הישראלית
ראשון לציון
על מיקולן זאנו
התזמורת הסימפונית

f